

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica s[e]c[un]dda in adue[n]tu d[omi]ni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dominica. ii. aduentus

Et tunc videbunt filium hominis venientem in nube cum potestate magna et maiestate. His autem fieri incipientibus respicite et levate capita vestra. Et dixit illis similitudinem. Videte ficulneam et omnes arbores cum producit iam ex se fructum: scitis quoniam prope estestas. Ita et vos cum videritis hec fieri: scitote quoniam prope est regnum dei. Amen dico vobis: quia non praeteribit generatio hec donec omnia fiant. Celum et terra transibunt: verba autem mea non transibunt.

Officia secunda in aduentu domini.

Eunt signa in sole.

Lu. xxi. Dominus ac redemptor nostrorum noster paratos nos inuenire desiderans: senescentem mundum qui mala sequantur denunciat: ut nos ab eius amore compescat. Appropinquante eius regno quod per persecutiones perveniat innotescit. ut si deum merere in tranquillitate nolumus: vicini eius iudicium: vel percussioibus ac tristi timeamus. hec Gregorius in hominibus. Unum in punctu evangelii quod totum est de iudicio generali: tria facit christus. Primum enim predicat quodam terribilitate. Secundo reddit eam salutem. Tertio consolatur corda electorum. Quartum ad primum referendum est quod primum evangelium non potest exponi allegorice: quia omnia que in eo traduntur literaliter pertinent ad credenda in nova lege. Quia autem autem aliqui ea que traduntur literaliter pertinent ad sensum allegoricum possunt exponi analogice: non est in se necesse nec aliqui possibiles. ut videtur esse in opposito. Quia et morales littere: vel literaliter tamen exponantur primum evangelium. De quo (Erit signum) ubi advenit dominus est: quod signum precedet futurum iudicium. Primum secundum Evangelium. ut ostendat tunc dominus prope quod facta sit corpora in inferis. scilicet homo vel generatio humana manu. Secundo secundum Gregorium. quia iuste nos omnia feruntur. ut quod prope in mundo habuimus tormenta. Decima. Tertio ut ostendat deus offensus

sus offensus domino turbat familia. Et quod secundum doctrinam. scilicet Thoma. lxxv. di. xlvij. aduentum domini ad iudicium aliquid signum precedet. quia hoc facit ad adventum quam tunc iudex hinc dicitur: ut per talia iudicia disponat homines ad se et subiciendum. Unum et prope homo in forma gloriose iudicabitur. Nec tamen prope homo est illud apostolus. I. Thes. v. Cum dixerit pax et securitas: tunc repente veniet interitus. Verbum eius apostolus secundum Augustinum ad thessalonicenses. intelligit de persecutoribus sanctorum: nam tunc boni arebunt pro timore: ut dicitur homo. Vel potest dici quod post mortem antichristi et ante initium signorum ipsi non videntes eos sumari mundum: ut timebant et credebant decenter: pax est et securitas. et tunc statim incipiet signa terrere. Et quia totum tempus quod sequitur initium signorum dicitur dies iudicii pertinere. ideo dicitur interitus repete venire: quia illa signa repete venturum. Et isto etiam modo intelligitur quod veniet illa dies ut fur. scilicet ad initium signorum: et etiam quod ad ipsam diem quam illa signa non manifestabuntur determinate. Hec omnia. scilicet Thoma. quibus addit secundum Iohannem. do. quod in primo aduentu christus venit occultus: quod unus tempus est per scripturam determinatum: sed in secundo veniet manifestus et tempus erit incertum. ideo primum aduentum non precesserunt ista signa: prout dicitur secundum. Que autem sunt ista signa non est certum secundum Thoma. Primum quod dicit Hieronymus. de se in annalibus hebreorum. ut etiam testatur magister hist. reppisse. xv. signa que diebus xv. precederent iudicium. Unde pro illi dies erunt continui vel interpolati non est certum. Primum die eriget se mare cubitum. xl. super altitudo dinem montium: stans tamen in loco suo quasi murus. Secundo pro tantum descendet ut vix possit videri. Tercia autem omnes marine belue super aquam maris apparatus dabunt murum: utque ad celum. Quarta ardebit mare et omnes aque. Quinta herbe et arbores dabunt rorem sanguineum. Sexta ruent omnia edificia. Septima petre ad invicem collidentur. Octava fiet generalis fregitio. Nona equabitur terra. Decima eribunt homines de cavernis et ibunt velut ameres: et non poterunt murum loqui. Undecima surgent mortuorum ossa et stabunt super sepulchris. Duodecima cadent stelle de celo. Tertiadecima morientur homines viventes ut cum mortuis resurgant. Quattordecima ardebit

celū. l. aer z tra. Quindecima oēs re-
 surgēt: z fiet celū nouū: tra noua. Ista
 tñ signa yr dr s. Tho. Hieron. nō asse-
 rit: nec vidēt multū: sed parū pbabilia.
 Slt̄ crīā s̄ q̄ vidēt dñs i euāgelio da-
 re. fm August. ad Eliebiū. forte nō pri-
 nent ad die illā: nisi dicat q̄ tūc ista siḡ
 erūt maiora f̄ ante. Qd̄ fm quā mesu-
 ram fiat incertū est. Sc̄ q̄ (in sole) qz
 i. obscurabit yr dicef. Sz qre port̄ non
 fiet in eo tale signū yr fter sic tpe ioh̄.
 eiusdē. r. vel retrocedat: sic tpe ezechie.
 Esa. xxvii. Ad h̄ dr dñs petr̄ d̄ scala
 q̄ fiet yr culpe. i. pctō qd̄ est tenebra/re
 spōdeat pena. vñ obscurat̄ fuit p pctō
 egyptioz. Ero. r. z p pctō iudeoz in pas-
 sione dñi: z tūc obscurabit p pctō oim.
 Ista aut̄ obscuratio aliqñ dicit̄ erube-
 scentia. Esa. xlii. Erubescet sol. aliqñ
 obtenebratio. Joel. ii. Sol cōuertet̄ in
 tenebras. Apoc. vi. Aliqñ denigratio.
 Sol fact̄ est niger q̄si faccus cisternus
 Hec ex illo. (z luna z stellis). i. in pul-
 erioz z euidētioz pre mūdi: sic homis
 turbatio pmo apper̄ in facie. Licet em̄
 ds in se sp̄ sit q̄tus. tñ tūc oñder se rur-
 barū qñ voler exercere yr: dictā z face-
 re effectū irati. Est aut̄ sciēdū q̄ in tpo
 ch̄i aduēru: ch̄o venēre: z resurgētibz
 sc̄is fm sc̄m Tho. vbi s̄. fient qdā ml-
 rabilia in celestibz corporibz: et in alijs.
 Nā totus mūdus ponet̄ in qdam staru
 in corruptiois: qz corruptent̄ oia mixta.
 yr anialia: plante: z mineralia. z nunq̄
 de cetero erit gnatio aut corruptio: qz
 cessabit causa ois motus. s. motus celli.
 qz firmabit̄ celū sole existēre in or̄ēre: z
 luna plena in occidēre in qbz locis sunt
 creata: z sequent̄ in eisde p̄lent circu-
 lationes suas que nō debent incōplere
 lum apud infernū. vnde ps in rerto: ter-
 re nobilitabit̄ per rōnales spūs alliga-
 eos. Ex rto: p̄o erit peruisa yr yrū.
 nq̄ yr crystallū. aer yr celū. Ignis luce-
 bit yr lūnaria celi. Et ipa lūnaria celi
 mlto magis lucebūt q̄ modo Esa. xxx.
 Er̄t lux lune sic lux solis. z lux solis se-
 p̄t̄ p̄t̄ sic lux septē diez: ita q̄ lux vni-
 us diei tūc erit tāta sic modo lux septē

diez si s̄t p̄eret. In die q̄ alligauerit
 dñs vuln̄ ppli sui. i. in die resurrectiois
 q̄i sanabimur: q̄ ad corpus remoris pe-
 nalitatibz: sic mō sum̄ sanati q̄ ad aiaz
 p sacramēta. Et sic p̄z q̄ tot̄ mūdus in
 nouabit̄. Oia p̄dicta et ratio p̄dictozū
 ex serō Tho. vbi s̄. patet. Sed ista for-
 te p̄p̄e nō possūt dici siḡ futuri iudicij
 quia s̄t cū aduentu fient iudicis. Que
 aut̄ sint ista signa de quibz loquit̄ euan-
 gelij: dicit̄ Bart. xlii. Nam sol in q̄
 obscurabit̄. z luna non dabit lumē suū:
 z stelle cadent̄ de celo. Er̄t tñ p̄rer hec
 vñ signū in istis cōmune toti corpi ce-
 li. i. oibz s̄p̄eris z stellis: qz sc̄z cū oīta
 nunc moueant̄ p̄rer celū empyrei: tunc
 oia moueri cessabūt fm doctrinā fidei
 z serōz. yr p̄z. iij. tract. cap. vlt. Fient
 aut̄ z mltra alia in celo que nō dicunt̄ si-
 gna: qz non p̄cedent iudicē saltē diu: yr
 inouatio: z nubes: z hmōi. Ista p̄o ob-
 scuratio sol̄ z lune dupl̄r accipit̄. Vno
 modo fm q̄ Euse. Ehy. z Hieron. di-
 cunt: qz tanta erit claritas ch̄i: q̄ lūna-
 ria celi eo p̄sente nō videbunt̄: quāuis
 erūt lucida tunc plus q̄ modo. sic neq̄
 mō vident̄ stelle orto sole. Non est aut̄
 itelligendū q̄ isti ser̄i velint negare qn
 p̄cedat aduentū ch̄i alia obscuratio so-
 lis z lune: quia hoc exp̄sse dicit̄ scriptura
 Joelis. ii. Sol inquit̄ cōuertet̄ in tene-
 bras: z luna in sanguinē anteq̄ veniat
 dies dñi magn̄. Et tō q̄uis sit ver̄ qd̄
 dicūt: tñ yr dr Raba. z s. Tho. vbi s̄. h̄
 possit̄ cē alio mō. qz. i. in rei p̄tate sol er
 luna obscurabunt̄ successiue v̄l s̄t vna
 p̄tate. Sz s. Tho. vlt̄ h̄ fieri an iudicij
 yr sonat̄ p̄ba Joel. Rab. at nō h̄z p̄ in
 cōueniēti q̄ crīā fiat p̄re ch̄o ad frozē.
 Peracto p̄o iudicij erit lux lune yr lux
 solis: sic dicit̄ Esa. s̄ tñ nō ē repugnātia
 int̄ s. Tho. z Ra. qz h̄ possit̄ eē an yr sit
 signū: z crīā tē ad frozē. V̄l h̄ erit v̄s̄q̄
 q̄ ch̄is apper̄: q̄ appere lumē restituef
 soli z lune: s̄z nō apper̄bit̄ p̄t̄ ch̄i clari-
 tate. Quō p̄o stelle d̄ celo sint casure oz
 idagare: z certū est q̄ i rei p̄tate d̄ celo
 cadere neq̄unt. P̄io qz celestia corpa s̄
 icorruptibilia z n̄t̄ iduisibilia. Sc̄o
 qz nō esset̄ loc̄ in q̄ recepti possent̄. Qd̄

Dominica .ii. Aduentus

ne parz. Nā sic docet Aresto. in li. 8 ge
neratiōe: aqua ē decuplo maior terra z
aer decuplo maior aq. et ignis decuplo
maior aere. Et q̄ sequit̄ q̄ rotū spaciuz
quod est infra celū pōt p̄tinere totā ter
rā milies centes z vndecies p̄tise. Est
rursus sciēdū q̄ fm sapiētes. vt restatur
Origenes z scrius Thom. z multi alij.
Q̄s stelle sūt maiores fra: vel saltē ille
q̄ sūt visu notabiles: vt dic̄ Alfragan.
Hui⁹ aut̄ signū ē q̄ q̄libet stella respe
ctu celi ē alicut⁹ q̄ntitat⁹: vt prz ad sen
sum. Terra p̄o respectu celi nullū ē sen
sibilis q̄ntitatis: sed se habet vt punctū
vt p̄z ex visu astralabij. Quia astrolog⁹
fra eo vrit̄ i sup̄ficie terre: ac si esset i cē
tro eius. Cū ḡ stelle etiā notabiles sint
m̄lto plures q̄ mille. c. et. xj. nō p̄nt h̄re
locū nisi i celo. Argueret aut̄ forte ali
qs p̄ra p̄dicta. Nā sol ē maior terra: vt
tradit̄ sapiētes: z etiā p̄bat. Nā si esset
et cōlis: ymbra terre ab eo causata essz
p̄tinue cōlis: z p̄tenderet̄ in infinitū. z
sic eclsp̄aret sup̄iores planetas: et stel
las fixas. Q̄d ad sensū est falsum. Idē
teq̄t. si sol esset m̄noz fra: q̄ tūc ymbra
terre: q̄nto mag⁹ a fra distaret: esset ma
ior: z had i infinitū: vt ex p̄spectiua prz
Luna p̄o ē m̄noz fra fm cosdē: z p̄bat.
Nā sol ē maior terra: ḡ ymbra tre q̄ p̄
mū elongat a terra ē m̄noz terra. Et tū
sp̄a ymbra est maior q̄ luna: vel saltē
ei cōlis. vt prz ad sensum: q̄ aliq̄n i ecl
psi lune occupat totā lunā. Et his autē
sequit̄ q̄ si stelle sūt maiores fra: q̄ sint
maiores luna: q̄d est ḡ diuinā seprurā:
q̄ dicit̄ q̄ fec̄ deus duo luminaria mag⁹.
Gen. j. Rūdeo z cōcedo q̄ luna ē m̄noz
stellis in p̄tate: s̄z q̄ est vicinior nobis
cū sit in p̄tino celo videt̄ maior. Et fm
sc̄m Tho. ij. di. xv. z. j. pre. q. lxx. ratōe
hui⁹ apparētie vel rōne sue p̄tuz: diuina
sc̄ptura lunā appellat lumiare magnū.
Cū ḡ p̄e stelle de celo cadere nequeat:
p̄bū p̄dictū expōit̄ m̄ltplicat. P̄io s̄z
Chrys. Hiero. Orige. et Raba. expo
nit̄: q̄ cadet̄ de celo. i. p̄uabunt̄ sua luce
vel p̄pter p̄sentā maioris luminaris. s.
ebz: vt dic̄ Chrys. z Hiero. vel p̄t̄ fu
mū ascendente q̄n purgabit̄ mund⁹: vt

dic̄ Orige. vel diuinit⁹ sc̄uz mō. Alij
p̄o exponūt de stellis q̄ cadūt p̄tinue s̄z
apparentiā in nocte. Sūt em̄ q̄dā vapo
res siccī z calidi q̄ a sole eleuāt̄ vsq̄ ad
sup̄iore partē aeris. vū cū fuerint calefa
cti a sphaera ignis vicina incēdit̄ illa ma
teria a p̄e sup̄iori incipies vsq̄ ad infe
riore: z sic videt̄ cadere ignis vel stella.
Sed ista frequē⁹ z cū maior admira
tiōe fient̄ instāt̄ iudicio. Sequit̄ (z i ter
ris) mari e maritimis (p̄ssura gētū p̄e
cōfusiōe sonit⁹ maris z fluctuū) Et si
gnis em̄ apparēt̄ in celo. z p̄sequit̄ in
p̄e inferiori hoies aliq̄d magnū furuz
verebunt̄: p̄cipue p̄o ex i solita mar⁹ tur
batiōe. Vñ arefēt̄. i. rabelēt̄ squalore
et mactē: tā boni q̄ mali fm Eusebiū.
Vñ subdit̄ (Aresēt̄) hoib⁹ p̄ timore
z expectatōe) eoꝝ. s. (que sup̄ueniet̄ vnt̄
uerlo orbi) q̄ at̄ sint ista dicef̄ ifra. Est
aut̄ aduertendū q̄ fm Aug. z Ambro.
p̄dicta habēt̄ altū sensū: que q̄dā dicunt̄
mysticū seu allegoricū. S̄z reuera for
te ē h̄alis significat⁹ p̄ voces metapho
rice. Stella em̄ cadēs nō est vera res: s̄z
ficta. Vñ ait̄ Augu. ad Elich. Sed ne
dñs appropinq̄nte sc̄do aduentu suo ea
p̄ magno dixisse videat̄ q̄ hūc mundo
etiā an̄ elus p̄mū aduentū fieri p̄sueue
rāt̄: z irrideamur ab eis q̄ plura i histo
ria gētū z maiorā legerūt. hec q̄ dicta
sūt meli⁹ existimo itelligi. Hec ille. Vñ
fm eūdē Aug. ecclesia est sol: z luna z stel
le: cui dicit̄ est. pulera vt luna. electa vt
sol: que tūc nō apparebit̄ p̄secutorib⁹ vl
tra modū seuiēt̄. hec ille. Amb. p̄o p̄
solē ch̄m̄ itelligit̄: cui⁹ radi⁹ ē fides.
Obscurat̄ ḡ sol fm eū: cū deficit̄ fides.
Et luna. i. ecclesia/ q̄n̄ iter ip̄az z ch̄z car
nalia z frena vicia opponunt̄. Per stel
las p̄o itelligunt̄ viri gl̄iosi i ecclesia: q̄ p̄
secutōis tpe cadūt: vt idem dr. Q̄d p̄o
subdit̄. (z i tris p̄ssura gētū) fm Aug.
vbi s̄. nō itelligit̄ d̄ gētū b̄ndicēdis in
semie Abrae: s̄z q̄ i iudicio stabūt ad si
nist̄rā. Vt dicit̄ at̄ mibi q̄ si ista p̄ssura su
ma actiue: sic p̄iet̄ ad malos q̄ tē p̄mēt̄
. i. p̄sequit̄ bonos. Si p̄o sumat̄ passiue:
sic erit̄ oim⁹: q̄ erit̄ p̄t̄ illa q̄ sup̄uenient̄
vnt̄ulo orbi. i. oib⁹ boīs z mal⁹: vt videt̄

Tractatus .II.

velle Eusebius. Sz tñ pñura bonoz et
 eius icpserat: qz lūne fidel z inspiratōis
 diuine citi? agnosceret futura mala alijs
 dicitib: par z securitas: z citi? termina
 bit p eleuatōez captū. i. cordiū exhila
 ratione: deo pfortate. Pressura pō ma
 loz nunq̄ sinter: z semp ex q̄ incept p
 fici fecer d malo i pelus. Et hac rōne ista
 fm Greg. z Aug. sūt dicitā p̄ reprobos.
 Qd pō subdit (nā p̄tutes celoz moue
 bunt) fm Aug. intelligit: qz ali q̄ fortes
 in p̄secutiōe turbabunt.

Moraliter h̄ significant mtra hoim
 genera i q̄b̄ erūt z sūt mtra signa. Nā
 in sole. i. in plac: q̄ sūt lux mūdi (vt dicit
 Matth. v.) est obscuratio p̄ i ḡrantia z
 vitā infamē. In luna pō. i. p̄ncipib: se
 cularib: q̄z p̄rās ad eccliam se habz vt
 luna ad solē. extra d̄ ma. z obe. insolite:
 est apparitio sanguinis p̄ crudelitātē z
 impudicitā. In stellis pō. i. religiois
 est casus a celo p̄ apostasiā z iobediētā
 In fra aut. i. i agricultis seu rusticis ē p̄
 sura passiuē: illata a celo. i. supiorib: eo
 rū. In hoib: aut. i. mercatorib: sic dicit
 p̄ politica ciuilitatē z astutiā: ē arefa
 ctio cordis p̄pter cupiditatē z auariciā.
 In p̄tutib: aut celestib: i. p̄dicatorib: ē
 cōmōtie p̄ pusillanimitatē. qz sūt cas
 nes muti nō valētes latrare. Esa. lvi. z
 p̄ iurtes discursus: cū deberēt i p̄tem
 platiōe desecre: exēplo ch̄i secedēt: i de
 fertū post fmonē Joā. vi. In mari autē
 id ē i p̄tōib: habētib: p̄scētā amari
 catā. est son? maloz p̄boz. z fluct? vari
 us victoz. Quātū ad scdm punctum
 sciēdū ē. qz cū dicit (Nā p̄tutes celoz) tan
 git duplex causa p̄dictoz. Vna ē effecti
 ua. i. angeli q̄ imediate p̄curabūt illa.
 Et alta finalis. i. aduēt? iudicis ad cui?
 auctoritatē p̄dicta ordinant. Est etiā
 sciēdū qz p̄tutes celozū mtra possum?
 itelligere: sic docz san. Tho. vbi s̄. Pri
 mo p̄tutes celoz itelligunt oēs ange
 li (q̄ vt ipse et D̄ gr̄ sen. dicit) mouebunt
 id ē admirabunt. qz habebūt nouā cōsi
 derationē d̄ reb: ad quā p̄ spēs natura
 les p̄tingere nō poterāt. Nec tñ se q̄ q̄
 in eis mō sūt i ḡratia sed nesciētā in q̄
 tñ nesciūt q̄cūq̄ de? facere p̄t cū illum

nō cōprehendāt. Vel fm Chrys. z Be
 dā mouebunt: qz nō intrepide stabūt in
 iudicio vidētes tāta mltitudinē p̄dēna
 ri. Vñ Job. xxvj. Colūne celi p̄remis
 scēt ad nurū ei? Sz dicit istoz opz in t
 telligere impropie: vt. s. sit timor reuerē
 tie z admiratiōis. Vel fm Greg. moue
 bunt: qz i aduētū districti iudicis visib:
 liter apparebūt ad nos p̄ntēdos. Alio
 mō (vt dicit idē s. Tho.) p̄tutes celozū
 pō itelligit vn? oido angelic? sic dicitus
 q̄ tūc mouebunt: qz eoz ē mirabilis fa
 cere: fm Gre. qd tūc maxie accidet. Et
 qz vt dicit s. Tho. eoz est mouere celos.
 Vñ z celoz p̄tutes dicunt: z tūc moue
 bunt: qz mouere cessabūt q̄s. i. a suo of
 ficio mouēdi amore. Tertio fm Chrys.
 p̄tutes celoz p̄t itelligit oēs angeli q̄
 p̄sunt reb: sensibilib: q̄ absoluent a suo
 ministerio. Vide si vis. j. q. cix. quō sin
 gul? speciebus reb: corpaliū p̄ponit ange
 li: z pulchris z hoib: Seq̄. (z tūc vide
 bunt filiū hois) Videbūt in q̄ fm Aug.
 tam fideles q̄ infideles: vt pote qz erit so
 le splēdidior. Et s̄z Theo. videbit tam
 ipse q̄ crux sua: vt dicit Matth. xxij. et
 p̄seq̄nt ab oib: cognoscat. Quō aut ap
 parebit crux ē triplex op̄ntio. Prima q̄
 apparebit i siḡ suo. i. in cicarricib: ch̄i.
 Scda q̄ apparebit i seip̄a crux i q̄ ch̄is
 pepēdit ab angel? delata ad p̄solationē
 fidelitū: z infidelitū p̄fessionē. Tertia q̄
 apparebit i aliq̄ siḡ suo formato i mo
 dū crucis. Et ista videt mens euāgeliste
 Matth. dicentis. qz appēbit signū fili
 hois i celo. Et vt credo erit lux q̄dā ad
 istar crucis densior rellq̄ celi luce: vt lux
 remissior ad istar vmbre. Vocat aut se
 ch̄is filiū hois fm aliq̄s eo qz sit fili? so
 lū vn? q̄ pō ex masculino z femina ḡnant
 sūt filiū hois. Sz qz etiā Ezechiel dicit
 est fili? homis: forte meli? dicit qz ch̄is
 sic se vocat i signū hūilitatē: cū posset se
 vocare filiū dei. Quidā aut faciunt sic
 mul? q̄ interrogat? (vt fingit) d̄ genere
 suo noluit se fareri filiū asine: s̄z dicit se
 filiū equi regis frācie. Notāter d̄ filluz
 hois: qz iudicabit in forma humana: qz
 etiā legē euāgelicā dedit i forma huma
 na. Et iudē cū est legē p̄dere z fm eam

Dominica. ii. Aduentus

iudicare. **Ite** qz in eadē forma iudicatur est: z psequit in eadē iudicabit vt possit ab impijs videri: fm glo. Joā. v. (venitē in nube) fm alijs p istā nubē intellit qd soctetas scōp existentiū cū eo: qz nubes dicunt/ eo qz a frenis fuerūt eleuati. Erāt autē i societate ch̄i veniētes saltem angeli: z forte illi scri: qui an iudicā cū resurrexerūt: si qz sūr: z qd cūqz sint illi. De reliquis pō dic apls. j. **Thes. iij.** Raptēmur cū illis scz qz an dormitē: obutā ch̄o i aera. Ex qz videt qz ch̄o veniente aliqz scri erūt in terra z eleuabūt vt aues obutā ch̄o: qd marie ptinget illis qz mō sunt paupes z viles p̄ dñm: obutā tūc sine nūero remanētibz i fra. **Reposita** est hec spes mea in sinu meo **Job. xix.** Scdm̄ altos pō p nubē intel/ ligit nubes martialis qz ch̄o p̄bebit ob/ sequitū ad decorē nō ad necitatē. **Unde Aug. ad Esichū.** Sic veniet sic abiit. **Pubes** autē suscepit eū ab ocul' eoz. hec ille. **Ad quē** autē locū ch̄o tūc sit venturus. **Uide** isra feria. ij. post p̄mā dñicā qdragesime. (cū p̄ate mag' et maifesta/ te) accepta a dō p̄e p̄t sue passiōis me/ ritū. **Breg. i omel.** In p̄ate z maifesta/ te vsuri sūr quē i hūilitate positū audi/ re noluerūt: vt p̄tūc et' rāro tūc vsuri/ et' sentiat: qnto nūc ceruicē cordis ad et' partēctā nō icltnār. **Hec ille.** **Appa** rebit autē ista p̄as ch̄i p̄mo ex mundi p̄sagratiōe. **P̄s.** Ignis an ipm p̄cedet z islamabit i circuitu iimicos ei'. **Se** cūdo ex iudicādoz mltitudine: qz cōgre/ gabit oēs gētes i valle Josaphat. vt p̄z **Joel. ij.** **Tertio** ex corporoz suscitatiōe qz oēs resurgem' cū corpibz nris. vt p̄z **1. Cor. xv.** **Quarto** ex voc' magnitu/ die. **Chrys.** Vere mag' vox cui oia obe/ diūt elemēta: qz perras scidit: portas ipe/ ri apit: z vincula mort' dirūpit. **hec ille.** **Quinto** ex obsequo nubitū: vt hic patz. **Sexto** ex inuatiōe celi z fre z oim ele/ mentoz. **Apoc. xij.** **Eccc** noua facio oia **Septio** ex iudicāta autoritate. qz p̄ oē iudicā dedit filio Joā. v. **Ora** tio ex electoz gl'ificatiōe. **Darth. xij.** **Tūc** fulgebūt iusti sic sol. **Pono** ex so/ cietat' nobilitate. qz dñs ad iudicā yel/

hiet cū sentozibz ppli sui **Esa. iij.** **Ite** oēs angeli et' cū eo **Darth. xij. c.** **Da** testas etiā ex p̄dict' apparebit z rursus ex gl'ia hūanitat' sue qz erit gl'iosa. **P̄mō** qz dñs iudex eminere iudicādis: qzū aliq. i. electi habebūt corpa gl'iosa. i. do/ tara vortibz claritat' / agilitat' / ipassibi/ litat' / z subtilitat'. **Secdo** qz i p̄mo ad/ uentu ch̄i qz venerat iudicāndus appa/ ruit i forma infirmitat'. **g** veniens iudic/ care apparebit in forma opposita sicut iudicare z iudicari opponunt.

Doralit autē h' admonemur vt toto tpe vite nre qram' ch̄o regi p sanguie/ fuso z cruce tolerata: oze z ope grattas agere ne p̄fūdāmur i die iudicij qm i ae/ re videbim' sic cruc' z vulnēz ei'. **Tūc** em' fm **Chrys.** sic loquet. **Ego** p̄t vos hō fact' sum: p̄t vos alligat' / delus' / celus' / z crucifix'. **Ubi** est rantaz insu/ riaz meaz fruct'. **Ubi** seruit' quā ml' / hi p' sanguinis p̄cto reddidist'. **Hec ille.**

Quātū pō ad tertiu p̄ctū scēdū est qz ch̄i electos suos p̄solat. **Bie. i omel.** **Quia** p̄missa p̄ra reprobos dicta sūt: mox ad electoz p̄solatiōē p̄ba vertūt. **Nā** subdit' (his autē fieri icipit' leua/ re capita vstra). i. exhibarate corda. qz dum sint mūdus cul' amict' nō est: p̄e/ fit redemptio quā quesist'. **In** sacra em' sc̄pura sepe caput p mente ponit: qz sic capite regunt membra: ita cogitatiōes mente disponunt. **Capita** g' leuare: est mentes nostras ad gaudia patrie celestis erigere. **Hec ille.** (qm̄ appropinqr redēptio vīa) **Theo. i.** p̄fecta corpus et aie libertas. **Sic** em' p̄mus aduēt' dñi fuit ad reformatiōē aiaz nraz: sic secū/ dus ad reformatiōē corporoz celebrat'. **Hec ille.** **Breg. in omel.** **Qz** autē calca/ ri mūdus ac despici debeat: puidā dñs cōpatiōē maifestat: cū subdit' (Udete ficulneā z oēs arbores: cū pducūt tā ex se fructū: scit' qm̄ p̄e est estas: ita z vos cū viderit' hec fieri sc̄tote qm̄ p̄e ē regnū dei) **q̄s** dicat: **Sic** ex fructu arboris vicina estas cognoscit': ita ex ruina mūd' p̄e esse cogit' regnū dei. **Ex** hoc ostēdit': qz fructus mundi ruina est. **Ad** hoc em' germinat: vt quecunqz germit

hauerit cladibus resumat. Bñ at regnū
 det estati compar: qz merorū nri nebule
 trāseūt: z vite dies eñt solis claritate
 fulgescūt. Hec ille. Euse. Sic em i hac
 vita: sol hyeme recedere: ac succedere ve
 re: radiū calidū mltres fouet ac viuif
 cat humi pdita semina: exuētia pstinā fi
 gurā: pullulāt aut noua varū vtroz ha
 bētia: sic z glo? vntgenitū dī aduēt? vi
 uificatiōis radijs illustrās nouū seculū
 dudū pdita p totū mōz semia. s. dormiē
 tes i puluere tre portoribz cor: pibz qz p
 us pducet i lucē: ac pfutata morte reg
 bit deinceps vita seclī noui. Hec ille.
 Dia at pdicta pcludit dñs fm Bre. sub
 mag certitudine. tmo fm Bed. si dicere
 licz sub suo mō iurauit: cū dr (Amē dī
 co vob) Amē qppe vt dr Beda iterpta
 tur vey: acti dicat: vey dico vob. Utrū
 po sit iuramētū: Dico q nō. licz Hg
 hīsto. dicat q sic: qz hīs nō ita frequat
 fer illō (qz nō p̄ribit gñatio hec donec
 oia stāt. s. nō p̄ribit gen? iudeoz: fm
 aliqs: vel hūanū gen? fm eundē Bedā
 vel ecclīa nouit gñanda. fm Eusebiū z
 Theo. q ex h elicit q ipa chīantitas nū
 qz deficiet: neqz fides Iesu chī (celū et
 terra trāsibūt: p̄ba at mea nō trāsibūt)
 idē vt videt innuere Bieg. z Hiero. dr
 Facill? est ista p̄re: qd tñ est ipossibile:
 qz mea p̄ba nō implert. Vel possumus
 dicere: q reuera trāsibit celū qntū ad
 accidētia sua: qz cessabit moueri: z am
 pliorē lucē suscipiet: z silt terra: vt ex di
 ctis p̄z: tñ qntū ad essentā z subaz suā
 vtrūqz stabit in eternū. Unde Eccl. j.
 Terra i eternū stat. Beda. Aperta rō
 ne celū z terra p eā quā nūc habēt ima
 ginem transeunt: attamē per essentiam
 sine fine subsistunt. Hec ille.
 Moralit aut h instrumur vt mūdū
 trāseuntē despiciam? Si em trāseūt in
 corruptibilia: vt celū z tra: qnto magis
 corruptibilia z vana. Hiero. ad Helio.
 d morte nepo. Xerxes illerex potentissi
 mus q subuertit mōres: maria p̄trauit
 cū d sublimi loco istititā hoīz mltitudi
 nē z inuerabile vidit: exercitū: fleuisse
 dr q post cētū ānos null? eoz qs tūc vi
 debar/ supfutur? esset. Qñ possem? in

talē p̄scendere speculā de q vniuersam
 terrā sub nris pedibz cernerem?. Jā tñ
 bi ostēderē toti? mōi ruinas: gētes gen
 tibz z regnis regna collisa: alios torq̄t
 alios necari: alios absorberi fluctibz: al
 os ad fuitutem trahi: Hic nuptias/ ibi
 plāctū illos nasci: istos mori: alios afflu
 ere diuitijs/ alios medicare: z n Xerxis
 tñ exercitū: s; toti? hoies mōi breui spa
 cio d̄futuros. Vincit fmo rex magnitudo
 dñie: z min? ē oē qd loq̄mur. Redeam?
 igit ad nos: z qñ e celo descēdētes pau
 lisp nra vidcam?. Sent? ne obsecro qñ
 infans: qñ puer: qñ iuuenis: qñ robuste
 etas: qñ senex fact? sis: Quoridie mor
 ritur: q̄tidie cōmutamur: z tñ eternos
 nos esse credim?. Hec ille.

Dominica tertia aduentus
 Textus euangelij Mat. xi.

Qum audisset Joannes
 in vinculis opa christi
 mittens duos de disci
 pul suis ait illi. Tu es
 q venturus es: an alium expe
 ctamus: Et rñdens Iesus ait
 illis. Euntes renūciāte Joānt
 que audistis z vidistis. Ceci vi
 dent: claudi ambulāt: leprosi
 mundantur: surdi audiūt: mor
 tui resurgūt: paupes euangeli
 zantur. Et beatus est q non fue
 rit scandalizat? in me. Illis au
 tē abeūtibz cepit Iesus dicere
 ad turbas de Joāne. Quid exi
 stis in desertis videre. Arundē
 nē vento agitatā. S; qd existis
 videre: s; boiem mollibz vestitū;
 Ecce q mollibz vestiunt i domi
 bus regū sunt. Sed qd existis
 videre: p̄phētā: Etia dico vobis
 z pl? qz p̄phētā: Hic est em de q
 scriptū est. Ecce mitto angelū
 meū ante faciē tuā. qui p̄para
 bit viam tuam ante te.